

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J. D.**, proti žalovanému: **Daňový úrad Spišská Nová Ves**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2009, č. k. 6 S 32/2009-78, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2009, č. k. 6 S 32/2009-78 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. októbra 2009, č. k. 6 S 32/2009-78 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie vo veci žaloby žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000 z dôvodu, že žalobca v súdom stanovenej lehote neodstránil vady žaloby, ktoré bránili jej vecnému prejednaniu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil, nakoľko podľa jeho názoru došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), keď mu nebol doručený protokol o daňovej kontrole č. j. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000 a nebolo konané v správnom konaní na základe jeho podania z 22. februára 2000.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, aj keď čiastočne z iných právnych dôvodov.

Podľa § 249 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa ods. 2 žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250b ods. 1 žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa ods. 2, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa ods. 3 súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa § 250d ods. 3 súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V danom prípade sa žalobca podaním z 11. marca 2009 nazvanom „Žiadosť o sprostredkovanie a zaslanie podkladov vo veci č. j. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000 DÚ SNV“ pravdepodobne domáhal okrem iného preskúmania rozhodnutia žalovaného č. j. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000.

Vzhľadom na zmätočnosť a nepresnosť tohto podania krajský súd postupoval správne, keď vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby uznesením č. k. 6 S 32/2009-

70 z 22. júla 2009, v ktorom ho zároveň poučil, akým spôsobom má tieto vady odstrániť.

Konanie podľa druhej hlavy piatej časti OSP je dôsledne ovládané dispozičnou zásadou, z čoho vyplýva, že súd nemôže preskúmavať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu *index ne eat petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobca v stanovenej lehote vady žaloby neodstránil a v konaní nebolo možné pre nedostatky žaloby ďalej pokračovať.

Navyše, ako vyplýva zo spisového materiálu, krajský súd usúdil, že predmetom súdneho prieskumu má byť pravdepodobne rozhodnutie žalovaného č. j. 732/210/5504/2000/Krá zo 7. februára 2000, doručenia ktorého sa taktiež žalobca domáhal. Zároveň však v odvolaní sám uvádza, že toto rozhodnutie mu bolo doručené 16. februára 2000, a z jeho podaní je evidentné, že jeho obsah poznal a k tomuto poslal žalovanému aj písomné vyjadrenie.

V zmysle vyššie uvedených ustanovení OSP je zřejmé, že okrem toho, že žaloba žalobcu bola neúplná a zmätočná, bola podaná oneskorene, t. j. 9 rokov po vydaní a doručení napadnutého rozhodnutia. Preto aj v prípade, ak by súd vzal do úvahy tvrdenie žalobcu, že mu predmetné rozhodnutie nebolo doručené, čo on sám vyvracia tvrdením v odvolaní, že mu doručené bolo, neprichádzal by vzhľadom na časový odstup do úvahy ani postup podľa § 250b ods. 2 OSP.

Odvolaciemu súdu neušla pozornosť ani tá skutočnosť, že žalobca sa podaním doručeným krajskému súdu 14. júla 2009 domáhal priznania oslobodenia od súdnych poplatkov a ustanovenia právneho zástupcu z radov advokátov podľa § 30 OSP.

Krajský súd pochybil, keď o tejto jeho žiadosti nerozhodol, nakoľko práve právne zastúpenie žalobcu advokátom, ktoré je v konaniach podľa druhej hlavy piatej časti OSP obligatórne, je základným predpokladom toho, aby bola žaloba kvalifikovaná a spĺňala podmienky stanovené v § 250b OSP.

Avšak, v danom prípade bolo nepochybne preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná oneskorene a na tejto skutočnosti by nemohol nič zmeniť ani fakt, ak by krajský súd žalobcovi ustanovil právneho zástupcu z radov advokátov, keďže zameškanie tejto lehoty nemožno v žiadnom prípade odpustiť.

Preto napriek pochybeniu krajského súdu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že krajský súd rozhodol správne, keď konanie v predmetnej veci podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP s tým, že úspešnému žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 6. júla 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová